

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.211/2022/3/II.

A felperes: I.r. felperes, I.r. felperes címe, I. rendű,

II.r felperes, II.r felperes címe, II. rendű,

III.r. felperes, III.r. felperes címe, III. rendű

A felperesek képviselője: Dr. Borsai Nelly Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, amely az I., II. és III. rendű felperest képviseli

Az alperes: alperes, alperes címe.

Az alperes képviselője: SBGK Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe.

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 62.P.20.114/2022/12.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperest az elsőfokú bíróság által megjelölt módon és határidőben az alábbi tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére kötelezi:

„Helyreigazítás:

A 2021. november 18-án »Ingatlanbirodalmat épít személyl« címmel megjelent tudósításunkban azt a valós tényt, hogy az ingatlanok tulajdonosa személyl nővére, férje és férjének anyja, abban a hamis színben tüntettük fel, hogy azok vevője személyl volt.”

Az alperes által az államnak fizetendő illeték összegét 108.000 (száznolcezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára az államnak 144.000 (száznegyvennégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint az alperes médiaszolgáltató által üzemeltetett www.tv2play.hu nevű internetes portálon elérhető lekérhető médiaszolgáltatások közé 2021. november 18-án került fel az „Ingatlanbirodalmat épít személyl” című videó-tudósítás. Ebben a „Bors” című sajtótermékben aznap megjelentekről számoltak be. Arról tudósítottak, hogy személylről megint kiderült, hogy miközben egyszerű kisembernek tünteti fel magát, egyre több lakást vásárol. Újabb bizonyítékok állnak rendelkezésre arról, hogy településen több lakást vásárolt.

Ingatlanbirodalmat épít, amihez a családtagjait is felhasználja. A családtagjai sorra vásárolják helysége, a településben az ingatlanokat. személy1 előre tudja, hogy a környéken megvalósuló beruházások miatt az ingatlanok értéke nőni fog.

[2] Bemutatták az ingatlanok tulajdoni lapjainak, az ingatlan adatait tartalmazó részét, amikből megállapítható, hogy egymáshoz közel helyezkednek el. „A tulajdonlapok szerint személy1 nem a saját, hanem a családtagjai nevére íratta ezeket.” Azt is közölték, hogy személy1nek „[s]aját lakása van a út neve1, a út neve2 és az út neve3 úton, amelyek személy1 nővére és annak férje, valamint nővérenek anyósa nevére szerepelnek.”

[3] A felperesek 2021. december 21-én juttattak el az alpereshez helyreigazítási kérelmet, amelynek eredménytelensége miatt a bíróságra 2022. január 10-én előterjesztett keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest a megelőző eljárásban is kérelmezett sajtó-helyreigazító közlemény közzétételére. E szerint „A 2021. november 18. napján megjelent »Ingatlanbirodalmat épít személy1« című közleményünkben az alábbi valótlan állításokat tettük, illetve a valóságot az alábbiak szerint hamis színben tüntettük fel:

[4] a közleményben elhangzottak - (00.14-től) „...Az újabb bizonyítékok szerint személy1 több lakást vásárolt településen, de ezeket a családtagjai nevére íratta... ..(00.36.-tól) ingatlanbirodalmat is épít. személy1 ehhez az egész családját felhasználja. Mégpedig úgy, hogy a Jobbik elnöke és annak családtagjai sorra vásárolják a települési ingatlanokat helysége. ... (01.05-től) Ezekből kiderült, hogy a pártelnök egymástól néhány lépésnyi távolságra, településen az új pláza közelében sorra vásárolja az ingatlanokat. A tulajdon lapok szerint pártelnök nem a saját, hanem a családtagjai nevére íratta ezeket. ... (02.04-től ...Saját lakása van a út neve1, a út neve2 és az út neve3 úton, amelyek személy1 nővére és annak férje, valamint nővérenek anyósa nevére szerepelnek. ...” - való tényeket hamis színben tüntet fel. A közlemény idézett szövege azt a való tény, hogy személy1 nővére, az ő férje és férjének édesanyja tulajdonában állnak a közleményben megjelölt ingatlan tulajdoni hányadok, olyan hamis színben tünteti fel mintha a megjelölt személyek személy1t strómanként segítenék, s az általuk tulajdonolt hányadok azért lennének a nevükre bejegyezve, hogy személy1 neve ne kerüljön a nyilvántartásba.

[5] Ezzel szemben a valóság az, hogy a út neve1 úti ingatlan 2008-ban került megvásárlásra személy1 nővére és az ő férje által, személy1 bárminemű érdekeltsége nélkül, személyétől függetlenül, a tulajdonosok által jelenleg is törlesztett bankkölcsön igénybevétele. A út neve2 úti ingatlan 2002-ben került megvásárlásra személy1 testvérenek anyósa által, személy1 bárminemű érdekeltsége nélkül, személyétől függetlenül, a tulajdonos által jelenleg is törlesztett bankkölcsön igénybevétele. Az út neve3 úti ingatlan 2020-ban került megvásárlásra személy1 nővérenek férje által, személy1 bárminemű érdekeltsége nélkül, személyétől függetlenül, a tulajdonos által jelenleg is törlesztett bankkölcsön igénybevétele”

[6] Előadták, hogy a megjelent közlemény a felpereseket több helyen is említi, személyük egyértelműen azonosítható. A sérelmezett közlések valótlanok, csatolták a sérelmezett közleményben említett ingatlanok tulajdoni lapját, amelyből a vásárlók személye, a vétel időpontja és körülményei megállapíthatók. Keresetük jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-át és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495-496. és 499. §-ait jelölték meg.

[7] Az alperes a kereset elutasítását, továbbá a felperesek perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az előzetes eljárás nem felelt meg a Pp. 495. § (1) bekezdésében foglaltaknak, kérelmük teljesítését – annak tartalmi hiányosságai miatt – a Pp. 495. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján jogszerűen tagadta meg. Erdemben azzal védekezett, hogy a hírblokk tartalma, valamint a felperesek által sérelmezett közlések véleménynek, nem pedig

valós tények hamis színben való feltüntetésének minősülnek. A sérelmezett közlések ugyanis a rendelkezésre álló adatokból, így a nyilvánosan hozzáférhető tulajdoni lapokból, a felperesek családi kapcsolataiból és a felperesek családtagjának, személylnek a pozíciójából levont okszerű következtetések, amelyek közügyet, személyl ingatlanszerzéseit, vagyonosodását tárgyalják oly módon, hogy vélekedést fejeznek ki. A vélemény nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya. A közlemény közreadásával az alperes az Alaptörvényben is biztosított tájékoztatási kötelezettségének tett eleget egy közérdeklődésre számot tartó ügyben és a tájékoztatás során betartotta a sajtóetikai szabályokat.

[8] A felperesek megítélése szerint a sajtó-helyreigazítási kérelem megfelelt a jogszabályi követelményeknek, abból egyértelműen kiderült, hogy a felperesek mit sérelmeznek és melyek a való tények. A sérelmezett tartalom véleményként nem értelmezhető, hiszen azt a tényt állítják a felperesekről, hogy a tulajdonuk megszerzésére vonatkozó szerződések lényegében színlelt szerződések, ez pedig objektív módon igazolható tényállítás. A bárki által megismerhető tények ezzel szemben azt mutatják, hogy az ingatlanok a felperesek nevének vannak és azokat személyl bármilyen érdekeltsége nélkül vásárolták. Erre tekintettel nem vonhatók le okszerűen a tudósításban megfogalmazott következtetések. Kiemelték, hogy a sajtójogi felelősség alól az sem mentesíti az alperest, hogy a valótlanságok forrása a Bors című újság volt.

[9] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül az általa üzemeltetett www.tv2play.hu portálon az eredetivel azonos helyen és betűszedéssel 24 órán keresztül önálló hírként jelentessen meg „Helyreigazítás az »Ingatlanbirodalmat épít személyl« című tudósítás miatt” címmel közleményt akként, hogy arra kattintva elérhető legyen az ott 2021. november 18-án „Ingatlanbirodalmat épít személyl” címmel megjelent tudósítás úgy, hogy annak címe felett, amíg a tudósítás a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig legyen olvasható az alábbi közlemény:

[10] „Helyreigazítás:

[11] A 2021. november 18-án »Ingatlanbirodalmat épít személyl« címmel megjelent tudósításunkban valótlannul állítottuk, hogy személyl nővére, az ő férje és férjének édesanyja tulajdonában álló ingatlanok valójában személyl ingatlanjai lennének.”

[12] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesek, mint egyetemlegesen jogosultak részére 150.000 forint perköltséget és külön felhívásra, a felhívásban megjelölt módon és időben fizessen meg a Magyar Államnak 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

[13] Döntésének jogszabályi alapjaként Magyarország Alaptörvényének B) cikk (1) bekezdését, az R) cikk (1)-(3) bekezdését, a IX. cikk (2) és (6) bekezdését, az Smtv. 4. § (1) bekezdését, a 10. és 12. §-t, a Pp. 495. § (1)-(2) bekezdését, a 49. § (1) bekezdését, a 498. § (1)-(3) bekezdését. Figyelemmel volt a sajtó-helyreigazítási perekben irányadó, a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 12 - 15. számú állásfoglalásai releváns rendelkezéseire, az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozat és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat megállapításaira.

[14] Elsősorban a felperesek keresetösségi jogát vizsgálta. E körben abból indult ki, hogy önmagában az a körülmény, hogy az igényt érvényesítő személy a sérelmezett írásban név szerint nem szerepel, nem zárja ki az igényérvényesítés lehetőségét, elegendő, ha személye a közlemény egésze alapján azonosítható. A rokoni, hozzátartozói kapcsolat, illetve a személy azonosítására alkalmas jellemzők leírása általában alkalmas az érintett személy felismerhetővé tételére. Ha csak viszonylag szűkebb kör, akár csak néhány személy meg tudja állapítani, hogy a peresített tartalom az igényt érvényesítő személyére vonatkozik, az érintettség igazoltnak tekinthető. A Kúria Pfv.IV.22.202/2004/4. és Pfv.IV.20.043/2012/5.

számú eseti döntéseiben is megjelenő bírói gyakorlat szerint az „érintett” személynek az tekinthető, akinek a kifogásolt közlések helyreigazításával kapcsolatban közvetlen jogi érdeke áll fenn.

[15] A felperesek vonatkozásában kétséget kizáróan fennáll a felismerhetőség és a helyreigazítással kapcsolatos közvetlen jogi érdek, így helyreigazítás iránt jogosultak kérelmet előterjeszteni.

[16] Az elsőfokú bíróság nem értett egyet az alperesnek a helyreigazítási kérelem hiányosságai tekintetében előadott védekezésével sem. Megítélése szerint a helyreigazítási kérelem megfelelt az Smtv. 12. § (1) bekezdésében és a Pp. 495. § (1) bekezdésében előírt követelményeknek, mert kitűnt belőle, hogy a sérelmezett közlések mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, és ehhez képest melyek a való tények.

[17] Az alperes a sérelmezett közlések valóságának bizonyítására indítványt nem terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján döntött. Nem fogadta el az alperes védekezését arra vonatkozóan, hogy a sérelmezett közlések véleménynek minősülnek. Az alperes ugyanis azt állította, hogy személy1 ingatlanbirodalmat épít településen olyan módszerrel, hogy a megvásárolt ingatlanokat a családtagjai (a felperesek) nevére írta. A tudósítás szerinti ingatlanok tulajdoni lapjain az ingatlan tulajdonosai, vagyis a felperesek szerepelnek, ebből okszerűen az a következtetés vonható le, hogy a tulajdoni lapokon tulajdonosként feltüntetett személyek, vagyis a felperesek a tulajdonosok. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy személy1 csak 2018-ban lett országgyűlési képviselő, míg a tudósításban említett három ingatlanból kettőt a felperesek évekkel korábban vásároltak (a út neve2 úti ingatlant 2002-ben, a út neve1 úti 2008-ban).

[18] Az elsőfokú bíróság – arra tekintettel, hogy az alperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget – az alperest helyreigazításra kötelezte. A helyreigazító közlemény szövegének meghatározásakor figyelemmel volt a PK 15. számú állásfoglalásban szereplő követelményekre is. Kitért arra, hogy az alperes a videó-tudósításban valótlanul állította, hogy az említett ingatlanok valójában személy1 ingatlanai, ezért nem a valóságot torzította el, hanem valótlan tényállítást tett.

[19] A helyreigazítás közzétételének módja tekintetében figyelemmel volt a bírói gyakorlatra és arra, hogy a sajtó-helyreigazításra az eredeti tudósítással azonos helyen, módon és tartalommal kerüljön sor.

[20] A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott, és – a Pp. 499. § (1) bekezdésére is figyelemmel – az alperest kötelezte a felperesek perrel felmerült, ügyvédi munkadíjból álló, felszámított költségének megfizetésére. Ez utóbbi összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a alapján mérlegeléssel 150.000 forintban állapította meg, mert álláspontja szerint ez arányban áll az elvégzett munkával és a per bonyolultsági fokával.

[21] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 36.000 forint eljárási illeték viseléséről a Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján határozott.

[22] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) bekezdése, (3) bekezdés a), c) és d) pontjai szerint jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését, 13. § (1) bekezdését, a PK 12. számú állásfoglalását továbbá a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltakat.

[23] Az elsődleges kérelme körében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy a sérelmezett közlések valótlan

tényállítások. Az ingatlanok egymáshoz közel, olyan helyen helyezkednek el, ahol számos forgalom- és értéknövelő beruházás történt, ebből okszerűen vonható le az a következtetés, hogy személyl akár anyagi segítségnyújtás révén is érdekelt lehetett az ingatlanok megszerzésében, emiatt pedig elképzelhető, hogy érdekelt is ezekben az ingatlanokban.

[24] Az ingatlanszerzések időpontjának nincs jelentősége, mert személyl már a 2000-es években is politizált, 2009-ben a Jobbik városi elnöke volt, ezért már akkor is nagyobb rálátása lehetett a fejlesztésekre, a 2021-ben történt ingatlanszerzés idején pedig már parlamenti képviselő volt. A vélekedés magára a vagyonszerzésre, annak lehetséges módjára vonatkozott, az ingatlanokat az alperes műsorában a tudósítás példaként említette meg.

[25] A közleményt a PK 12. számú állásfoglalás alapján egészében értékelve egyértelműen megállapíthatónak tartotta, hogy a sérelmezett közlések miatt – figyelemmel azok vélemény jellegére – helyreigazításnak nincs helye. Utalt a Fővárosi Ítéltábla egyik eseti döntésére arra vonatkozóan, hogy a cikk nyomán az olvasókban kialakuló következtetés miatt ugyancsak nem rendelhető el helyreigazítás.

[26] Hangsúlyozta azt is, hogy a „Bors” című sajtótermékben jelentetkekről jogszerűen, tájékoztatási kötelezettségének eleget téve számolt be, amely miatt nem kötelezhető helyreigazításra, figyelemmel az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében és az Alkotmánybíróság 3/2015. (II. 2.) AB határozatában kifejtettekre, a közügyekben nyújtott tájékoztatás szankcionálásával kapcsolatos alkotmányjogi szempontokra. Megítélése szerint a politikusok vagyonával kapcsolatos kérdések köztudomásúan nagy társadalmi érdeklődésre tartanak számot, erre vonatkozó információkról sajtószervként kötelezettsége beszámolni. Ezt az elsőfokú bíróság indokolatlanul figyelmen kívül hagyta.

[27] A másodlagos kérelme körében azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem felel meg a Pp. 346. § (5) bekezdésében írt feltételeknek. Az ítélet ugyanis arra vonatkozóan nem tartalmaz indokolást, hogy a sajtó tájékoztatási kötelezettségének figyelembevételét milyen indokok alapján mellőzte a bíróság.

[28] Kérte, hogy a másodfokú bíróság a csatolt megbízási szerződés alapján 200.000 forint + áfa perköltség megfizetésére kötelezze a felpereseket.

[29] A felperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő, a tárgyaláson megjelenéssel összefüggésben költséget nem igényeltek.

[30] A fellebbezés alaptalan.

[31] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési kérelemben foglaltakra tekintettel megváltoztatta a fellebbezési kérelmek vizsgálatának sorrendjét, mivel azokat az alperes eshetőlegesen terjesztette elő, így az elbírálás kért sorrendje a másodfokú bíróságot – a Pp. 233. § (1) bekezdésére is figyelemmel – nem kötötte. Az alperes másodlagos kérelmében az ügy érdemét érintő, lényeges eljárási szabálysértést állított, így a Fővárosi Ítéltábla elsőként vizsgálta, hogy emiatt helye van-e az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének.

[32] Ezzel összefüggésben az alperes jogszabálysértésként a Pp. 2. § (2) bekezdésének és a 495. § (1)-(2) bekezdésének, valamint a 346. § (5) bekezdésének sérelmét hívta fel. A jogorvoslati kérelem indoklásában azonban egyáltalán nem fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság eljárása mennyiben sértette a kérelemhez kötöttség elvét, illetve a sajtószerv előtti kötelező előzetes eljárás Pp.-ben szereplő, általa megjelölt szabályait. Erre figyelemmel a fellebbezési kérelme e tekintetben alkalmatlan volt az érdemi felülbírálatra. A fellebbezésben ugyanis nem csak az ítélet megváltoztatására vagy hatályon kívül helyezésére irányuló határozott kérelmet kell előterjeszteni a megsértett jogszabály megjelölése mellett, hanem azokat a jogi indokokat is, amelyekkel a fellebbező az anyagi vagy eljárási jogi jogszabálysértést alátámasztani kívánja. Ezek hiányában fel sem merülhet az ítélet érdemi

felülbírálat. Mindezek alapján – eljárási szabálysértésként – kizárólag a Pp. 346. § (5) bekezdés szerinti követelmények megvalósulását vizsgálta a másodfokú bíróság.

[33] A bíróság ítélete indokolása részeként a jogi indokolás során az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokról és azok szükségszerű értelmezéséről, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokról azokkal a körülményekkel együtt ad számot, amelyeket a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett. Az tartalmazza a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

[34] Az alperes nem általában hivatkozott az indokolás hiányos voltára, kizárólag azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a sajtó tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó törvényi előírást. Az a körülmény azonban, hogy az Smtv. 13. §-át az elsőfokú bíróság hogyan alkalmazta, tartalmában nem az ítélet indokolási hiányosságát eredményező eljárási jogi szabálysértés, hanem az anyagi jogi rendelkezés esetleges figyelmen kívül hagyására vonatkozó, anyagi jogszabálysértés. Az alperes ahhoz sem fűzött jogi indokolást, hogy mennyiben hatott ki ez a mulasztás az ügy érdemére, amely miatt az ítélet hatályon kívül helyezésére lenne szükség. Erre figyelemmel az ítéltábla ezt az állított jogszabálysértést csak az anyagi jogi felülbírálat részeként értékelhette.

[35] A másodfokú bíróság a Pp. 380. § szerinti hatályon kívül helyezési okot sem észlelt, ezért azt vizsgálta az elsőfokú ítélet az anyagi jogi szabályoknak megfelel-e.

[36] Az anyagi jogi felülbírálat az előbbiekre figyelemmel az Smtv. 12. § (1) bekezdésére és a 13. §-ára vonatkozott. A PK állásfoglalások értelmezési szempontokat nyújtanak a bíróságoknak a sajtó-helyreigazítási perben eldöntendő jogkérdésekre, nem pedig jogszabályi rendelkezések, azokra közvetlenül fellebbezési kérelmet alapítani nem lehet. Az alperes összességében az elsőfokú bíróság sérelmezett közlésekre vonatkozó jogi minősítését támadta, azzal érvelve, hogy azokat nem valótlan közlésként, hanem valós tényekből levont okszerű következtetéseként (értékkitéletként) kellett volna értékelni. Az ítéltábla nem értett egyet ezzel a jogkövetkeztetéssel.

[37] A felperesek keresetében megjelölt szövegrészek kifejezetten tényállításokat tartalmaznak, azok tartalmuk szerint arra vonatkoznak, hogy a híradásban megjelölt ingatlanokat személy1 vásárolta. Ekként értelmezhető a „személy1 több lakást vásárolt településen”, „ingatlanbirodalmat is épít”, „sorra vásárolja az ingatlanokat”, „a pártelnök egymástól néhány lépésnyi távolságra településen, az új pláza közelében sorra vásárolja az ingatlanokat”, saját lakása van a út neve1, a út neve2 és az út neve3 úton”. Mindezzel szemben áll a tulajdoni lapok tartalma, ezért a hamis színben feltüntetés az ingatlanok vevőjének meghatározására, állítására vonatkozott.

[38] Nem volt elfogadható az alperes azon érvelése, hogy személy1 politikusi mivoltából, az általa vallott értékrendszer és a tulajdoni lapok adatai alapján az ingatlanok vásárlójának személyére vonatkozóan okszerű következtetést vont le. A tulajdoni lapokból ugyanis – minden egyéb körülmény hiányában – a logika szabályai alapján a bejegyzett tulajdonostól eltérő személy tulajdonjoga nem következik. Észszerűtlen az alperes azon előadása is, hogy az ingatlanok megvásárlásának időpontja és a vételarra vonatkozó adat – hitelfelvétel – lényegtelen amiatt, hogy személy1 már 2000-ben is politizált. Okszerű következtetés alapja ugyanis nem lehet légből kapott feltételezés. A jelen ügyben a sérelmezett szövegrészek a szöveg felépítése és belső összefüggései miatt ugyan kezelhetőek következtetésként, de nem tényből alkotott értékkitéletnek, hanem tényekből levont, további tényre következtetésnek (tényállításnak) kell őket tekinteni.

[39] Az alperes elfoglalt – téves – jogi álláspontja miatt nem bizonyította, hogy a lakásokat személyl vette, ezért azt az ingatlan-nyilvántartásból megállapítható valós tény, hogy az egyes ingatlanok tulajdonosai a felperesek, abban a hamis színben tüntette fel, hogy azok vevője személyl.

[40] Nem vitásan személyl vagyoni helyzete – összefüggésbe hozva politikusi hitvallásával és a nyilvánosság előtti szereplésével – része lehet a közérdekű ügyekkel kapcsolatos társadalmi diskurzusnak. Vele való rokoni kapcsolatuk azonban nem teszi a felpereseket közszereplővé, a rájuk vonatkozó, elferdített való tények nyilvánosságra hozatalát nem kötelesek eltérni. Az alperes ezen túlmenően a reá vonatkozó szakmai szabályokat megsértve járt el, amikor nem adott lehetőséget számukra a cikkben szereplő kijelentésekkel kapcsolatos álláspontjuk kifejtésére.

[41] Az Smtv. 13. § rendelkezései – a fellebbezésben kiemelt tartalommal szemben – nem önmagában a tájékoztatást, hanem a kiegyensúlyozott tájékoztatást teszik a sajtó kötelezettségévé. Sajtó-helyreigazítási perben annak vizsgálata szükségtelen. A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye ugyanis azt a kötelezettséget határozza meg a médiaszolgáltatók számára, hogy egy általuk bemutatott kérdés kapcsán a közönség tájékozódása szempontjából az ahhoz közvetlenül kapcsolódó releváns, és egymástól tartalmilag (értemben) eltérő véleményeket bemutassák. A valótlan tényállítás vagy a valós tény hamis színben történő feltüntetése miatt igényt érvényesítő tekintetében a sajtószerző ezen kötelezettsége vizsgálati körön kívül esik. Ezt erősítette meg a Kúria a Kf.II.37.410/2012/11. számú ítéletében, kinyilvánítva, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megvalósulása érdekében a riportnak, műsorszámnak az adott, közérdeklődésre számot tartó esemény bemutatásakor a felvetett kérdéssel, problémával kapcsolatos releváns álláspontokat kell összegyűjtenie és bemutatnia. A perbeli sajtóközleményben álláspontok ütköztetésére nem került sor, mindössze más sajtótermékből ellenőrzés és a rendelkezésre álló információk figyelmen kívül hagyásával történő átvétele történt, így az alperes sem az elsőfokú érdemi döntésnek az Smtv. 13. §-ba, sem a 12. § (1) bekezdésébe ütközéséről nem győzte meg a másodfokú bíróságot.

[42] A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában szereplő felülbírálati jogkör gyakorlásának tehát nem volt az érdemi döntésre kiható következménye. A fellebbező a 369. § (3) bekezdés a) és d) pontjához illeszkedő jogi indokolást jogorvoslati kérelmében nem terjesztett elő, ez a körülmény pedig a megjelölt tartalmú felülbírálatot kizárta.

[43] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a hamis látszatkeltés és a valótlan tény állítása vagy híresztelése ugyanazzal a jogkövetkezménnyel jár: azt helyre kell igazítani, ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül kötelezte helyreigazításra az alperest.

[44] A helyreigazító közleményt a Pp. 499. § alapján a bíróság határozza meg. A PK 15. számú állásfoglalás szerint ennek során úgy kell eljárni, hogy a kérelem és ellenkérelem korlátai között – a maga egészét, összefüggéseit is tekintve – kitűnjön, hogy a kifogásolt sajtóközleménynek mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítélet rendelkező részébe foglalt közlemény szövegezését a kereseti kérelemhez szorosabban illeszkedő módon alakította, azt érdemben helybenhagyva.

[45] A Pp. 383. § (6) bekezdése alapján észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a le nem rótt illeték megfizetéséről tévesen határozott. A felperesek Pp. 37. § b) pontja szerinti pertársaságára tekintettel a per tárgyának értéke a felperesek személyeként számítható, ezért a kereseti illeték összege helyesen 108.000 forint. Ezért e körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[46] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért – figyelemmel arra, hogy a másodfokú eljárásban a felperesek perköltséget nem igényeltek – a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján köteles utólag megfizetni az államnak a le nem rótt fellebbezési illetéket.

Budapest, 2022. május 12.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró